

‘ಅವು ಮಾಡಾದ ನಾನು ಬೋಸತಿ ನೋಡೀವ್ವಿ. ಅವು ಬ್ರಾಂಬು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅದ ಕಟ್ಟಂಡು ನಿನಗೇನ್ನ್? ಬಾ ಕೇರಿಗೋಗಾನಾ’ ಎಂದು ಗೊದ್ದೆಯ ರಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಬಲವಂತದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕಿಬ್ಬಿಸಿದ. ನೀರಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಮ್ಮ ಹಗಲ ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಜನಿವಾರವನ್ನು ಬಲಗೈ ಬೆರಳುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಹಿಡಿದು ಎಡಗೈಯಿಂದ ಮೇಲುಬಾಗಿ ಎಳೆಯುತ್ತ ನೀರನ್ನು ಹಿಂಡಿ, ಒದ್ದ ಪಂಚೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಮಡಿ ಪಂಚೆಯನ್ನುಟ್ಟು ಕಲ್ಲು ಮಂಟಿಯ ಮೇಲೆ ಹರವಿ, ತಲೆ ಹಿಂಬದಿಯ ಬುಟ್ಟಿನ ಕೂದಲನ್ನು ಅಗಲವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಸೂರ್ಯಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹುಡುಗರು ನೀರಿಗಿಳಿದು ಮುಳುಗೇಳತೊಡಗಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಗೊದ್ದೆಯ ಶಾಲಾ ಸಹಪಾಠಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಮುಳ್ಳುಟ್ಟಿನಿಗೆ ತಾನೇ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗೇಳುತ್ತ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದಂತಾಗಿ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಮಗನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕಂಡು ಮುಳ್ಳುಟ್ಟಿ ಗೊದ್ದೆಯೊಂದಿಗೆ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ತಟ್ಟನೆ ಬೇಲಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕಿಳಿದು ನಿಂತ. ತನ್ನಪ್ಪನ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬಗ್ಗೆ ಗೌರವ, ಭಯ, ಭಕ್ತಿ ಇರುವುದನ್ನು ಗೊದ್ದೆ ಗಮನಿಸಿದ.

ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ಮುಳ್ಳುಟ್ಟಿ, ಆಗ ತಾನೆ ನಿದ್ರೆಯಿಂದದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹರಿದಿದ್ದ ಕೌದಿಗಳನ್ನು ಮಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕರ್ಕಿಲಿಗೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಹೇಳಿದ.

‘ನೀನು ವೈನಾಗಿ ಗರೈ ಹೊಡೀತಾ ಮಲಗಿರೀಯಿ. ನೋಡು ನಿನಗ ಇವೊತ್ತೂ ಕೆರೆತಾಕೆ ಹ್ವಾಗಿ ಬ್ರಾಂಬು ಬೊಗ್ಗಲಿ ನೀರು ತುಂಬುಂಡು ಸ್ವಾಮಿಗ ಬುಡಾದ ನೋಡ್ತಾ ಕುಂತಿದ್ದ. ಅದ್ದಲ್ಲೇನು ಇಸೇಸಾ ಐತೊ ನಾಕಾಣೆ. ಹೊತ್ತೇ ಮೂಡಿರಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇವ್ನು ಕತ್ತಲೆ ಒಬ್ಬೇ ಹೋಯ್ತಾನಲ್ಲ, ಹಾವು ಪಾವು ತುಳುದ್ರೆ ಯೋನಿ ಗತಿ? ಒಂದ್ವಾರದಿಂದ ಇದೇ ಆತು. ನನಗೆ ಯೋಳೀ ಯೋಳೀ ಸಾಕಾಗ್ತೆ, ನೀನೂ ಯೋಳು, ನಿನ್ನಾತ್ರಾದ್ರೂ ಅವ್ವ ಕಿವಿಗೋಯ್ತಾವ ನೋಡಾನಾ. ಗೌಡ್ರು ಮನೆ ಹಸ ಸತ್ತೋಗೈತೆ. ನಿನ್ನೆ ಸಂಜೆಗೆ ಯೋಳಿದ್ದು. ಬಾರೆಗೆ ಹೊತ್ತಾಕಿ ಬಾಡು ತಗಂಬತ್ತೀನಿ’ ಎಂದವನು ಸೂರಿಗೆ

ಸಿಗಿಸಿದ್ದ ಚೂರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗುಡಿಸಲಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಗುಡಿಸಲುಗಳತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ.

‘ಎಲ್ಲಿಲಾ, ಗ್ವಾಟಾ, ಮಂಕ್ರ, ಗೊಳ್ಳ, ನರಾಸಿ, ಮಚ್ಚು, ಹಗ್ಗ, ದೊಡ್ಡಡಿ ತಗಂಡು ಬನ್ನಿಲಾ. ಗೌಡ್ರು ಮನೆ ಹಸ ಸತ್ತೋಗೈತೆ’.

ಮಗನ ಪಕ್ಕ ಕೂತ ಕರ್ಕಿಲಿ, ‘ದಿನಾ ಅಟೊಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಕೆರೆತಾಕೆ ಹ್ವಾಗಿ ಬ್ರಾಂಬು ಮಾಡಾದ ನೋಡಾಕೆ ಯಾಕೋಗೈಕು? ಒಂದಪ ನೋಡಿದ್ದ ಸಾಕಲ್ಲ? ಬ್ಯಾಡ ಎರ್ಡ್‌ದಪ ಅವ್ವ ಮಕ್ಕು ಮೊದ್ದ ಕೋಳಿ ಕೂಗೋ ಮುಂಚೆನೆ ಎದ್ದು ಪಾರ ಓದ್ದಂಡಂಗೆ ನೀನೂ ಎದ್ದು ಓದ್ದ. ಬುದ್ದಂತ ಆಗು. ಅದ್ಕುಟ್ಟು ಕೆರೆತಾಕೆ ಹ್ವಾಗಿ ಅವುನ್ನೇ ನೋಡ್ತಾ ಕುಂತ್ರಿ ನೋಡಿದ್ ಜನ ಆಕ್ಕಾಲ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಮಗ’ ಎಂದು ಅವನ ತಲೆ ನೇವರಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದಳು.

ನೆತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ ತನಗೆ ಯಾರ ಮೇಲೋ ಭಯಂಕರ ಸಿಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ರವ ರವ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಬಂದ ಮುಳ್ಳುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಾಡಿನ ಗಂಟನ್ನು ಕೆಳಗಿರಿಸಿ ‘ಉಸ್ಸಪ್ಪ’ ಎಂದು ಕುಳಿತು, ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಒಸರುತ್ತಿದ್ದ ಬೆವರನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ‘ಮಗ ಇಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋದ್ವ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಲು ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಡಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿಟ್ಟು ಬೆಂಕಿಗೆ ಪುಳ್ಳೆ ಹಾಕುತ್ತ ಕರ್ಕಿಲಿ ‘ಹ್ಲೂಂ ಹ್ವಾದ್’ ಎಂದಳು.

‘ಇನ್ನೊಂದಪ ಅಟೊಕ್ಕೆ ಕೆರೆತಾಕೆ ಹೋಗ್ನೇಡ ಅಂತ ಬುದ್ದಾದ ಯೋಳ್ವ?’

‘ಯೋಳ್ವ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಡಬ್ಬದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸಿಟನ್ನು ತೆಂಗಿನ ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಮಡಕೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸುರುವಿದಳು.

‘ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಹೋಗ್ತೀನಿ’.

‘ಹೆಂಡ ಕುಡಿಯಾಕೆ ಹೊಂಟೆ ಅನ್ನು. ಅದಿಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಡು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಳಿಯಾಕ್ಕಿಲ್ಲೇನೊ’ ಎಂದ ಕರ್ಕಿಲಿ ಮಾತು ತನಗೆ ಕೇಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಗುಡಿಸಲಿನಿಂದ ಹೊರ ಬಂದ. ಮಂಕ್ರ, ಗ್ವಾಟ, ಗೊಳ್ಳ, ನರಾಸಿ ಇವನಿಗೇ ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು.